

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **automonnt s.r.o.**, se sídlem Rybná 716/24, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2018, č. j. KUJCK 74048/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 10. 2018, č. j. 58 A 11/2018 - 44,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Řízení před krajským soudem

[1] Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) rozhodl napadeným usnesením o osvobození žalobkyně od soudních poplatků ve výši 50 %, a to v řízení o žalobě žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Vodňany (dále jen „městský úřad“) ze dne 19. 3. 2018, č. j. MUVO 2884/2018. Tímto rozhodnutím uložil městský úřad žalobkyni pokutu ve výši 1 500 Kč za správní delikt provozovatele vozidla.

[2] Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně sice doložila svoje nepříliš vysoké příjmy, ale nic neuvedla k nákladům, které je povinna hradit, ke zdrojům, ze kterých tak činí, neuvedla, zda má stálé zaměstnance, zda disponuje majetkem sloužícím k podnikatelské činnosti, kterou dle svého tvrzení již fakticky nevykonává, apod. V tomto směru udala pouze vlastnictví dvou osobních automobilů, z nichž jeden je havarovaný. Z účetního deníku je patrné, že v roce 2017 vyvíjela podnikatelskou činnost, nakupovala materiál a věci potřebné, ve vztahu k roku 2018 se však omezila pouze na konstatování, že již podnikatelskou činnost nevykonává. Je ale zřejmé, že disponuje určitými blíže

neurčenými příjmy, což plyne i z toho, že pouze za červenec 2018 byla na její účet vložena částka ve výši 16 488 Kč. Vzhledem k tomu, že nic neuvedla ke svým nákladům, nemohl ani krajský soud v tomto směru činit jakékoli úvahy, a shledal proto jako přiměřené osvobození žalobkyně ve výši 50 %.

II. Kasační stížnost

[3] Proti rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků ve výši 50 % podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost z důvodů, které lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Namítá, že jestliže krajský soud uvedl, že nemá ucelený obraz o jejích majetkových poměrech, nemohl dospět ke správnému závěru ohledně osvobození od soudního poplatku. Není jí jasné, jak krajský soud dospěl k hranici 50 %, a zároveň uvádí, že soudu doložila vše, k čemu byla vyzvána. Jestliže tedy krajský soud shledal, že nedoložila své náklady, měl ji k jejich doložení nejdříve vyzvat, což však neudělal, a proto je jeho postup nezákonný. Částka ve výši 16 488 Kč, na kterou krajský soud odkazuje, byla uhrazena na její účet pojišťovnou, a to za havarovaný automobil, přičemž byla použita k předešlým platbám. Jelikož tedy nedisponuje žádnými finančními prostředky ani majetkem, jsou v jejím případě dány zvlášť závažné důvody a měla být osvobozena od placení soudních poplatků.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejprve se Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) zabýval splněním podmínek řízení. V projednávané věci, v níž kasační stížnost směřuje výlučně vůči usnesení krajského soudu, kterým nebylo stěžovatelce přiznáno osvobození od soudních poplatků, NSS nevyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku, neboť podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS, má stěžovatel povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě) či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností. Ze stejného důvodu stěžovatelku nevyzýval k tomu, aby se nechala v řízení o kasační stížnosti právně zastoupit, neboť vzhledem k tomu, že brojí proti procesnímu usnesení krajského soudu, ze zákona neplyne nezbytnost jejího zastoupení v řízení o nynější kasační stížnosti.

[6] Kasační stížnost je přípustná. Soud proto přezkoumal usnesení krajského soudu v mezích uplatněných důvodů a vad, ke kterým je povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Klíčovou kasační námitkou je nesouhlas stěžovatelky s částečným neosvobozením od soudního poplatku krajským soudem, neboť je přesvědčena, že je z hlediska nároku na osvobození nemajetná.

[8] Soudy jsou při rozhodování o osvobození od soudních poplatků vázány zákonem. Zákon stanoví jasná pravidla, za kterých může být účastník řízení osvobozen od soudního poplatku. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. jen ten účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od

soudních poplatků. Přiznat osvobození od soudních poplatků zcela však lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

[9] Soud proto nahlédl do prohlášení stěžovatelky o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a přiložených dokumentů, aby posoudil, zda bylo skutečně na místě ji od soudních poplatků v 50 % neosvobodit. Dle prohlášení o majetkových poměrech nemá stěžovatelka žádné příjmy, žádný nemovitý majetek, vlastní dva automobily, zůstatek na jejím bankovním účtu ke dni podání žádosti činil 142,70 Kč, za Dopravním podnikem Hl. m. Prahy má pohledávku ve výši 980 000 Kč a o úhradu této částky se v současné době soudí. Dále uvedla, že jejím jediným obchodním partnerem byl právě uvedený dopravní podnik, v současné době hospodářskou činnost nevykonává. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2017 plyne výsledek hospodaření – 32 051 Kč, roční úhrn čistého obratu ve výši 455 930 Kč, průměrný přepočtený počet zaměstnanců 2. Dále byla předložena část rozvahy za rok 2017 a výkaz zisků a ztrát za rok 2017 a rovněž účetní deník za rok 2017. Rozdíl mezi výnosy a náklady činil – 33 951 Kč.

[10] Na předložených výpisech z účtů však byla viditelná aktivita. Není sporné, že na účet stěžovatelky vedený u Fio banky, a. s., byla v červenci 2018 vložena částka ve výši 16 488 Kč. Ačkoliv se jedná o plnění pojišťovny, z výpisu je dále zřejmé, že z počátečního zůstatku na tomto účtu ke dni 1. 8. 2018 ve výši 13 893,78 Kč zůstalo ke dni 31. 8. 2018 pouze 451,78 Kč, přičemž v průběhu srpna 2018 bylo z bankomatu stěžovatelkou vybráno dohromady 18 500 Kč. Jestliže stěžovatelka chtěla vyvrátit závěr krajského soudu o tom, že není zcela nemajetná, měla doložit, jak s těmito vybranými finančními prostředky naložila, resp. že jimi již nedisponuje. Z předložených listin však žádné takové zjištění nevyplývá.

[11] K námitce, že stěžovatelka nebyla informována, že má doložit i své výdaje a náklady, je třeba uvést, že potvrzení, které stěžovatelka vyplňovala, slouží ke zjištění jejích majetkových poměrů, což ostatně vyplývá již z jeho nadpisu. S ohledem na to, že osvobození od soudních poplatků je výjimečným institutem a zároveň je v zájmu stěžovatelky, aby jí bylo přiznáno, bylo rovněž její povinností svá tvrzení o nemajetnosti doložit, jak také předpokládá § 36 odst. 3 s. ř. s. To, že tak neučinila, nezbývá než přičíst k její tíži.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji na základě § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný sice ve věci úspěch měl, podle spisu mu však nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti, ani žádné v průběhu řízení neuplatnil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2018

JUDr. Barbara Pořízková

předsedkyně senátu